

Барчамиз учун муҳим бўлган амал

16:00 / 21.03.2021 2605

لَا اِقَامَ لَسَوْوَهٗ لَعَلَّ لَ اِلَّيْكَ صَبَّ لِنَا نَعُ، نَعْنَعُ لَلَّ اِي ضَرَّ رَهْ رِي بَا نَع
اَسْمَ خُ لَ اَوْرَ، اَسَّ نَلَّ لُقِي فِصَّ لَ اَوَّلَ اَجْرَلَّ حَبَّ سَلَّ

Абу Ҳурайра розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Тасбеҳ эркаклар учун, қарсак хотинлар учун», дедилар».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Намоз ўқиётган киши бирор нарсани билдирмоғи керак бўлиб қолса, нима қилиши лозимлиги шу ҳадисдан билинади. Агар намоз ўқувчи эркак киши бўлса, у тасбеҳ айтади. Мисол учун, имом хатога йўл қўйганда ёки ўзининг намоз ўқиётганини билдирмоқчи бўлганида тасбеҳ айтади. Аёл киши эса овоз чиқариб тасбеҳ айтишнинг ўрнига қарсак чалади.

Бу нарса намоздан бошқа жойларда ҳам йўлга қўйилган. Юқорига ўхшаш вазиятларда аёл киши ўз муносабатини билдириш учун қарсак чалади, эркак киши эса тасбеҳ ёки такбир айтади.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ الصَّبِيِّ لَلِإِنْعَاءِ، عَنْهُ لَلِإِيضَاءِ دَعَسَ نَبْلَسَ لَسَ نَعْتُ
تَفْتُلُ أَحْبَسَ إِذْ هُنَّ إِفْحَبَسُ لَفِ وَتَالِ صِيْفُ عَيْشِ هَبَانُ نَمَ: لَأَق
ةُ الثَّلَاثِ أَوْرَ. عَاسِنُ لَلِ قِيْفُ صَّتْ لَأَمَّنْ أُو، هِيَ لَأِ

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Кимга намозда бир нарса ориз бўлса, тасбеҳ айтсин. Чунки тасбеҳ айтса, унга илтифот қилинур. Қарсак аёллар учундир», дедилар».

Учовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ерда «илтифот» сўзи луғатда «ўгирилиб қараш, эътибор қаратиш» маъносини англатади.

Бу ривоят аввалгисини таъкидлаб келяпти. Намозхон эркакка бир зарарни даф қилиш учун тасбеҳ эҳтиёжи тушса, «Субҳаналлоҳ» деб, тасбеҳ айтади. Аёл киши эса шу мақсадда қарсак чалади.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобидан